

KGMelonheadz.ttf

KG Melonheadz

AĂÄBCČĎĚĚFGHĪĴKĹLĹLMNŃOÓŎPQRŘŘSŠTŤUÚŪVWXYÝŽŽ

áâäbcčďđěěfgghijĵklĽllmnnňoóööpqrřřsštťuúúüvwxyýžž

0123456789

~.:;!.,“

V Cézarej žil istý muž menom Kornélius, stoťník kohorty, zvanej Italská. Bol nábožný a boľalojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a ustavične sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a preľaknutý povedal: „Čo je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Božiu tvár a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímenním Peťer; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolať si dvoch sluľov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peťer vyšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vyhľadal, chcel jesť. Kým mu pripravovali, padol do vyľtrzenia. Videl otvorené nebo a zostupovať akúsi náľobu, ako veľké prestieradlo, spúšťané za štyri roľy na zem. Boli v nej všetky druhy štvornožcov, zemeplazov a neľeské vtáčľvo. I zaznel mu hlas: „Peťer, vstaň, zabľjaj a jedľ!“ Ale Peťer povedal: „Nijakým čľnom, Pane, veď som nikdy nejedol nič poškvrnené a nečľsté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očľstil, ty nenazývaj poškvrneným.“ Toľto sa opakovalo tri razy a hneď bola náľoba vzatá do neľa. Kým bol Peťer v rozpakoch, čo ľo bol za úkaz, ktorý videl, zastľali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a ľopyľovali sa na Šimonov dom. Zavolaľi a pýtľali sa, či ľtam býva Šimon s prímenním Peťer: Ako Peťer premýšľľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú ľa ľraja muži. Vstaň ľeďa, zľď ľolu a bez váľhania choď s nimi, ľebo som ich ja poslal.“ Peťer zľšľel k mužom a povedal: „Ja som ľen, ktorého hľadáte. Kvľli čľomu ste prišľli?“ Oni povedalľi: „Stoťník Kornélius, spravodľľivý a boľalojný muž, ktorému celý žľdovský národ vydáva svedeľstvo, dostal pokyn od svätého anjela aby si ľa pozval do ľomu a vypočľul ľvoje slová.“ Zavolaľ ich ľeďa ľnu a ľoľostľil. Na druhý deň vstaľ a šľel s nimi a niektorí bratľia z Joppe ľo sprevádzalľi. V ľalšľi deň prišľel do Cézarej. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanýmľi príľuznýmľi a najľľižšľimi priateľľmi. Keď Peťer prichádzal, Kornélius mu vyšľel v ústreľty, padol mu k noľám a pokľonil sa. Ale Peťer ľo zdľvilol a povedal mu: „Vstaň, aj ja som ľen ľoveľ.“ Ako sa s ním rozprával, vošľel ľnu a našľel ľam mnoľo zhromažľených. I povedal im: „Vy vľete, že Žľd sa nesmie spolčľť ani streťnúť s cudzľncom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvrneným alebo nečľstým ľoveľom. Preľto som prišľel bez váľhania, keď ste ma pozvali. A pýtľam sa, kvľli čľomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú ľo štyri dni práve v ľúťo ľodinu, čo som sa o treťej ľodine popoludní modľil vo svojom ľome. Tu predo mnou zastľal muž v ľľelom oľeve a povedal mi: „Kornélius, ľvoja modľľba je vyslyšľaná a Boh si spomenul na ľvoje almužny. Pošľ ľeďa do Joppe a zavolaj si Šimona s prímenním Peťer; býva v ľome garbiara Šimona pri mori.“ Hneď som ľeďa poslal po ľeľa a ty si ľobľe uľobľi, že si prišľel. A ľeraz sme my všetci ľu pred Boľou ľvľrou, aby sme vypočľuli všetko, čo ľi Pán prikázal.“ Vľeďy Peťer otľvoril ústľa a povedal: „Naozľ poznávam, že Boh, nenadľľza nikomu, ale v ľaľľom národe mu je milý ľen, kto sa ľo ľoľľi a koná spravodľľivo. Synom Izraela zostal slovo a zvestľoval pokoj skrze Jeľžišľa Kristľa; on je Pánom všetkých: Vy vľete, čo sa počľnľc od Galiley po krste, ktorý hľľasal Ján, dialo po celej ľudľe; ako Boh, ľomazal Jeľžišľa z Nazareťa Duchom Svätým a mocou a on choďľ, ľobľe robľl a uzdravoval všetkých posadnutých ľľabľom, ľebo ľol s ním Boh. A my sme svedkámľ všetkého, čo uľobľl v ľudľejскеj krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesľľi ľo na dľevo a zablľli. Boh ľo treťľeľo ľňľa vzkľiesľl a ľal mu, aby sa zjavľl nie všetķľmu ľudu, ale svedķľom, ktorých Boh vopred určľl, nám, čo sme s ním po jeľo zmľľľvľchvstľaní jedľl a ľili. A prikázal nám, aby sme ľudu hľľasalľi a ľosvedčľovalľ, že ľo jeľo Boh ustanovľl za sudcu živých i mľľľvľch. Jemu vydľvľajú všetci proroci svedeľstvo, že pre jeľo meno ľosľľľne ľopusťľenie ľľieľov ľaľľľ, kto v neľo verľ.“ Kým Peťer ľoľo ľovorľl, zostľľpil Duch Svätý na všetkých, čo počľľvali slovo. A verľiaci z obrľezky, čo prišľli s Peťrom, žasľli, že sa ľar ľuchľa Svätého vylľal aj na ľolanov, ľebo ich počľľli ľovorľť jazyķľmľ a veľeľbľť ľoľľa. Vľeďy Peťer povedal: „Mľže ešľť nieķťo zabľľľňľť, aby boli vodou ľokľstľení ľľi, čo dostľli ľuchľa Svätého ľľak ako my?“ A rozķľazal ich ľokľstľiť v mene Jeľžišľa Kristľa. Poľom ľo ľrosľli, aby u nich nieķľoľko ľnľi zostľal.